

Oops, bara Kuba vet hur planeten räddas!

Oj, vad folk är oroliga för klimatet. Byter ut glödlampor. Sorterar sopor. Köper närproducerade produkter. Letar efter gröna märken på hyllorna i affären.

Nu jävlar ska planeten räddas! Det har blivit stressigt. De här jävlar kineserna vill ju helt plötsligt börja konsumera lika ansvarslost som vi själva! Och indierna också!

Det funkar ju inte. Så vi anordnar dödfödda klimatmöten och beklagar oss över att de blir ett fiasko. Suck, varför är det så svårt att uppnå en hållbar utveckling? Var finns den gyllene mötespunkten mellan ekonomisk välfärd och ekologisk hållbarhet?

Jag har en bra och dålig nyhet för er. Den bra nyheten är att det finns ett land i världen som lyckats med det. Ett land som skulle kunna vara en förebild för hur vårt liv bör se ut om vi vill leva i harmoni med naturen. Den dåliga nyheten är att det landet är Kuba.

Aj då. Diktaturen. Hemska Kuba.

Det här är ju egentligen ingen nyhet. Världsnaturfonden, WWF, skrev i sin årsrapport "Living Planet Report 2006" att Kuba var det enda landet i världen som utvecklades utan att förstöra ekosystemet. Det enda landet med hållbar utveckling.

I rapporten utgick WWF från två index. Dels det så kallade "ekologiska fotavtrycket" som visar hur mycket energi och resurser och som förbrukas i olika länder, per person. Och dels FN:s "Human Development Index". Kuba fick godkänt på båda områdena.

I ena änden fanns afrikanska länder, som Burundi, vars ekologiska fötter väger mindre än en fjärils dröm men som saknar all grundläggande mänsklig utveckling. I andra extrempunkten finns USA och västvärlden (ja, Sverige) som har en enorm ekonomisk utveckling men ekologiska elefantfötter.

Bara Kuba håller

Inget av det duger. Bara Kuba håller, menar rapportens författare som lägger stor tyngd på den höga kubanska medellivslängden och läskunnigheten. Nyheten borde slagit ner som en bomb. Forskare och journalister borde ha börjat studera det kubanska fenomenet intensivt.

Hur Kuba utvecklat en turistnäring utan att överexploatera naturresurser eller hota den biologiska mångfalden. Hur en av revolutionens ledare, miljökampanjen Guillermo García Frias, drivit igenom en föredömlig miljöetik på alla statliga nivåer. Hur studenter i alla fakulteter får leva i fattiga fiskebyar med att rädda havssköldpaddor för att utveckla sitt miljömedvetande.

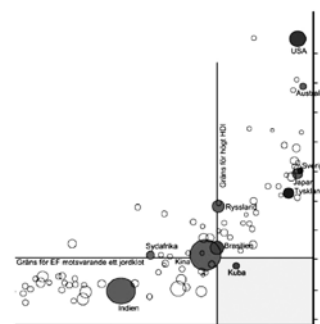
Förlag fick kalla fötter

I onsdags eftermiddag ringde det på Publits dörr. Jan Strömdahls bok om Kubas omställning till ekologisk hållbarhet skulle givits ut på torsdagen men av grumliga skäl valde förlaget i sista stund att inte publicera den. Jan tog då saken i egna händer och 48 timmar senare var boken publicerad med hjälp av Publit på Jans eget nya förlag Langholmen. Den trycks på begäran hos www.publit.se

KUBAS OMSTÄLLNING TILL EKOLOGISK HÅLLBARHET

JAN STRÖMDAHL

KUBAS OMSTÄLLNING TILL EKOLOGISK HÅLLBARHET - JAN STRÖMDAHL

I en tid då vi är i så desperat behov av förebilder, borde det varit högintressant att studera det kubanska exemplet. Men nu är det ju Kuba. Socialismens Kuba. Fidel Castros Kuba.

Därför kan inget gott komma. Därför fick nyheten aldrig det genomslag det borde fått. För faktum är att klimatdebatten står inför ett olösligt dilemma: Planetens överlevnad är underordnad kapitalismens överlevnad. Först ska konsumtionsamhället och den fria marknadsekonomin räddas. Sen planeten. Tyvärr finns det bara en flytväst. Vi måste välja. Antingen fortsätter vi att sjunga karaoke till marknadsekonominns sirensång, trots att den leder till vår egen undergång.

Eller så börjar vi ställa om till en alternativ livsstil som inte utgår från en omätlig konsumtionsfrosseri. Nu vet ni att det finns förebilder att följa.

Rädda den västerländska livsstilen. Eller livet på jorden. Det är den enda stora och livsavgörande fråga mänskligheten står inför idag.

Martin Ezpeleta

blogg.aftonbladet.se/martinezpeleta 2010-04-16